

I 1988 var der oprettet i alt 63 produktionsskoler med 2.072 pladser. I 1989 er der godkendt 2.136 pladser, og for 1990 budgetteres der med 2.400 pladser.

Elevtallet har således været stigende, og med en fast finanslovbevilling på ca. 61 mill. kr. vil tilskuddet for 1990 være 25.000 kr. pr. årselev.

Skolerne har siden 1986 placeret sig som en væsentlig faktor i det lokale uddannelsesbillede med et relevant tilbud om undervisning og vejledning overfor unge arbejdsløse, som ikke har gennemført en kompetencegivende uddannelse.

Skolerne har haft særdeles gode udslusningsresultater (1987: 61% til uddannelse og/eller arbejde).

Den nuværende godkendelsesprocedure, hvor Direktoratet for Folke oplysning, Frie Grundskoler m.v. godkender vedtægter og aktivitetsplaner for de selvejende institutioner, foreslås forenklet, således at beføjelsen overlades til kommunalbestyrelser og amtsråd, der efter de hidtidige regler har godkendt vedtægter og aktivitetsplaner inden fremsendelsen til ministeriet.

Forslaget vil således også betyde en administrativ lettelse.

Til § 14.

Bestemmelsen angiver produktionsskolernes formål og svarer helt til den nuværende bestemmelse (lovens § 1).

Til § 15.

Svarer til den hidtidige bestemmelse.

Til §§ 16 og 17.

Der skal som hidtil være adgang for kommuner og amtskommuner til at få igangsat produktionsskoler, der fortsat skal etableres som selvejende institutioner. Reglerne om bestyrelsens sammensætning er ligeledes uændret.

Der skal stadig være mulighed for at etablere produktionsskoleaktiviteter i ungdomsskolen.

Bestemmelse herom er optaget i reglerne om ungdomsskolen, jfr. forslaget § 3, stk. 2 nr. 3.

Til § 18.

Stk. 1 svarer til den hidtidige bestemmelse, idet dog godkendelsen af skolens beskrivelser flyttes fra ministeriet til kommunalbestyrelsen/amtsrådet.

Stk. 2 svarer til den hidtidige bestemmelse (lovens § 8).

Til § 19.

Det har vist sig uhensigtsmæssigt at have en bestemmelse om obligatorisk deltagergodtgørelse til

produktionsskoleelever, bl.a. af hensyn til igangværende bestræbelser på en harmonisering af de forskellige støtteordninger for unge.

I stedet foreslås det at give kulturministeren adgang til at fastsætte retningslinier for ydelse af deltagergodtgørelse til produktionsskoleelever.

Bestemmelsen om skolens adgang til at yde befordringsgodtgørelse til elever svarer til den nuværende bestemmelse.

Til § 20.

Bestemmelserne om kommunalt og statsligt tilskud svarer til de nuværende bestemmelser i lovens §§ 8 og 9.

Ad kapitel 3. Daghøjskoler

Først i 1979 startede den første daghøjskole. Ideen var at etablere en højskole i det miljø, hvor deltagerne boede, men uden bofællesskab. Den samfundsmæssige baggrund var høj arbejdsløshed og et behov for nye uddannelsesmæssige initiativer.

Daghøjskolen som idé og som institution er vokset ud af lokale initiativer, uden nogen lovgivningsmæssig baggrund.

Daghøjskolerne har i særlig grad imødekommet grupper, som har fået en beskeden andel i samfundets uddannelsesvirksomhed. Aldersfordelingen viser, at 60% af deltagerne er over 30 år. Ca. 80% af deltagerne er kvinder, og ca. 20 af daghøjskolerne med direkte statstilskud har tilrettelagt undervisningen alene for kvinder.

De gennemførte eksterne evalueringer af daghøjskolevirksomhed tyder på, at kursernes almindelige og personlighedsudviklende funktion er vigtigere end den kvalitative udslusningseffekt. Også i en erhvervsqualificeringssammenhæng. Mange deltagere får en øget tro på mulighederne for at komme videre. De får en øget parathed over for nytænkning og en øget parathed til at lære. De bliver herved i stand til at møde (arbejdsløshed-)situationen efter kurset på en måde, der i mange tilfælde fører til uddannelse eller/og beskæftigelse.

I Folkeoplysningsudvalgets betænkning er henvist til, at der nu er et påtrængende behov for et regelsæt for disse skoler for at sikre deres fortsatte eksistens på et rimeligt niveau. Udvalget har derfor foreslået, at der optages retningslinier i lovgivningen for oprettelse af daghøjskoler.

Til § 21.

Virksomheden på en daghøjskole indeholder kulturelle, samfundsmæssige, kreative, musiske og håndværksmæssige aspekter. Tilrettelæggelsen af undervisningen er som regel tema- eller emneorienteret.